

Mál nr. 232/2016
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðatryggingar S.

Starfsmaður slasaðist þegar henni skrikaði fótur 5.3.2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 22.7.2016 ásamt fylgiskjölum 1-14
2. Bréf V dags. 27.7.2016.

Málsatvik.

M bar 25 kg hrísgrjónapoka frá lagersvæði inn í eldhús og segir að vegna þyngsla pokans hafi henni skrikað fótur á hálu gólfinu, hún fallið niður og slasast. Í kjölfarið var M flutt með sjúkrabíl af vinnustað. M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðatryggingu S og telur að slysið verði rakið til ófullnægjandi starfsaðstæðna og vísar til 1. mgr. 13. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Einnig vísar M til 37. gr. og 42. gr. laganna og reglugerðar nr. 499/1994. M segir að gólfið á vinnustað hennar hafi verið sleipt og orsök slyssins sé sú að M hafi verið látin bera of þunga byrði miðað við líkamsburði og styrk og gólfið sem M hafi gengið um hafi verið sleipt. V hafnar bótaskyldu og segir að S vinnuveitandi M segi að vagnar séu á vinnustaðnum til að flytja þunga hluti og hafi M staðið til boða og raunar verið skylt að nota hjálparkæmi til að flytja þyngri hluti eða þá kalla eftir aðstoð annarra starfsmanna. Þá bendir V á að M hafi ekki lagt fram nein gögn varðandi það að gólfefni á vinnustaðnum hafi verið hálta en vænta mátti á vinnustað sem þeim sem hér ræðir um. V bendir á að M hafi starfað hjá S frá árinu 2008 og því vel meðvituð um allar aðstæður og hættur á vinnustaðnum. V segir að ekki sé sýnt fram á að umrætt atvik megi rekja til atriða sem S beri skaðabótaábyrgð á.

Álit.

Slysið var ekki tilkynnt til Vinnueftirlitsins þegar í stað eða innan sólarhrings frá því að það átti sér stað. Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna Vinnueftirliti ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings. Þegar tekið er tillit til þess hvað slys M var alvarlegt og flytja þurfti hana frá vinnustað á sjúkrastofnun í sjúkrabifreið, þá bar S að tilkynna slysið þegar í stað til Vinnueftirlitsins. Þessa gætti S ekki og tilkynnti slysið tæpri viku eftir að það átti sér stað. Við þær aðstæður hefur S sönnunarbyrðina fyrir því að atvik hafi verið með öðrum hætti en haldið er fram af hálfu M. Slík sönnun S liggur ekki fyrir og með vísan til lýsingar af hálfu M á aðstæðum á vinnustað verður á það fallist að S hafi orðið fyrir slysinu vegna ófullnægjandi starfsaðstæðna á vinnustað, svo sem lýst er í málskoti. M á því rétt á bótum úr ábyrgðatryggingu S hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðatryggingu S hjá V.

Reykjavík 20.9.2016

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.